

Fegrun bæjarins.

Reykjavík, 24.mai 1937.
4 blöð qto.

Reykjavík, 27.mai 1937.
1 blað qto.

36.

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

Fuglaskammtur og góðfæri.

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

stæfnum ávalt þá er mér vandræði að hær mun berinn, kemur mér í hug, hvort hann sé
svo snyrtilegur, sem oðr er á gert of hann geti verið óða orðid án nokkurs tilkostnaðar svo
að féljandi vori.

Fjallasýnin of útsýnid yfir höfuð er oft að lá á nýja fagurt, en sé litid midur fyrir fótur sér of
annum hent yfir gangstættar of götur, sem ein eru eigi malbittadar da umbottar, er óðr
máli að gagna: Þá sér hver maður of eltri sígr erlendisferðalangar, sem annars lást að
fögrud bejarinn, ^{of} ~~loguþrang~~ ^{loguþrang} leguhaus of landins yfir höfuð, að hann er eltri snyrtilegur,
heldur beinlínis ^{öppurlosum útlit} ~~þjótur~~ á stólu stáð of það algjörliga án þess að svo þurfi að vera

Skalóy mí bændu á helstu lýtin, sem laga matki of laga þarf.

1. Gangstættarnar of götur:

Viðá manfram húsinn sér maður, að einu stólu stein ^{leggja} ~~þat~~ ymist úti í gangstættum
sá upps við húsinn; er eltri sýniloft, að þeim sé neitt annað hlutverki of það en að lýta út-
lit gatnanna. Þari mí vagni elid um götur þessar of steinarnir fluttki á brott, yrdi
útlitid milli bætta.

2. Þá eru einnig jarðfastir steinar víða, sem stánda upps í gangstættum síns of
samuhögg að lögun, með hvössum of sárum ^{járnpadda mik yfir á stólu, stáð} ~~nylbum~~; hnjóti meim um þar, að séu
börn þar að leikjum of falli um þar, er mi of hett við að þau misidi síg á þeim. Það
hefir oft bænd vid. En vori þar jafuðar vid jörðu of jarðföstu steinarnir telum
upps of fluttki á brott, mundu þeir engum meiditum valda.

3. Þá matki of nefna grjófgarðana, sem ganga sumstadar jafuvel út í minja götu, f. d.
Öbergstadastrjú of víðar, eltri sígr í Vesturbannum. Þeir eru höim kypnis roffummar, sem fó
er verid að royna að útrýma. En þeir eru annað of meira: Þloggoti votturinn um þá
að hær ber eltri neimr snyrtimeim með semilögun fögruðarsmálk. Gígeudur

þessara illa hlöðum og hálfjöllum grjótgarda, sejjast ekki megi missa þá (!). Egi
hefi margsinnis farið fram á það við sumu þeirra, að ég mætti láta flytja grjótið úr þessum
hálfjöllum góðum þeirra í brott og nota það til þess að stöðka höfsum í Tjórninni, en
við það hefi ekki verið komandi, fremur en mi gull vori að eða þeir hafa sagt ofur höfuðlega:
"Eg vil ekki almennilega missa þessum gæðum að grjótið í hösum, því hann er notkurosthoran
landamerkt fyrir mig, sam syni, að ég á þessa lög úr þessum". Þótt maður efist mi ekki
mi eignaréttinum, er vitanlega högt að samna hann í andvæðari vör. Hann er í stöðum
og ómótunslausum málum að fjáms í stöðum þessum þessum, hjá þessum verðfróðingum.
Hvada gildi hafa þá þessir ljótu grjótgardar í þessum efni? Hverjum eru þessir til
aukagagnans, gagns eða ánoðju. Þessum aðeins notkunum Egi svo getur þessum
verðfróðingur látið rífa þessa gæðum mínum til gæðum, stein fyrir stein og flytja í brott,
hvendur sem að þessum hannur að gæðum er hreyfð og umbótt sem aðrar gæðum. En er notkurost
á stöðum til að tæða eftir þessum? Híá ekki rífa gæðum mínum úr þessum, þessum eigendurum
þessum samvæði grjótsins og þessum með tæði. Þessum gagns fyrir eignaréttinum er
erid höfuð og annar tæðar að fjáms, eins og ég hefi beint á.

H. Einn má nefna Kristján Kristjánsson og Klaumid í húsveggjum, gæðingum og væðum.

Það er notkurost á líðum síðum og beint á það í bláa gæðum sínum að í fjórnum gæðum
húsnum var letrad orðid "líó". Þessum hvarf þó von bráðan þá, en mi er annað komid í þessum
stæð og það ekki beint á það er Klaumid. Þá er að vísu teikninga og tókni-öld mihel, svo
stóla tóknum er jafuvel komid að teikna kynferðis manna. Árangurinn af þessum kom
bráð í ljós eða jafuvel þessum á þessum var beint af er þessum þessum svo þessum þessum
hannur að ég hefi ástæft að fara frekar úr þessum sálum að þessum sínum, en í kjölfar þessara
þessum teikninga hefi svo Klaumid komid, beint í orðum og heldur illa gæðum myndum

af þessum lei. - Mér hefir verið sagt að stólabörnir sum hafi komið yfir Kristina með hvinstæru síni gæti að sýna leikni sína í leikningu í þessum veg. Af þessu
hvad!

En hvi líða hús eigendur og íbúar húsanna þessum óþessu óþessu í húsnum sínum, ~~ta~~
stundinni lengur, en þess að þvo hann af þeim? Það hefir verið benti það að lof-
noslan eigi að eja um þetta. Vera má að svo sé, en hvi hefir offast í ömum horn að létu en
þau að vera úti um allar götur til þess að þurka þetta ofseti úr af húsnum mamma; þó að stendur
eigendur húsanna og íbúanna undir að eja um þetta og þeir eja hoga með það að fylgjast
með því hvad gerist í skringum þá á dögum hverjum, því á meðan þetta er lítið dögum
og vitnum samant, bætist óvalt niðr og niðr undir, umg allir andir blettir í húsnum eru úf-
bláðir af þessum óþessu. Það er talid, að barn og hálfvaxin krakkar séu völd að
þessum og jafnframt, að fjöðingarlauð sé að kanna þeim það, því etki sé hlyðni
Hend í stólabörnir sérstaklega eða að hvi sé þar meðal stýldu námsgrænu, þótt margar
séu af sumum óþessu. Hér eiga vitanlega hvortí komuvarar úr barn óstíðid niðr, en undur-
tekingarnar eru vörðar offáar og þeim fjöðingum með ári hverjum, jafnvel því mér, sem vonast
niðri eftir að menningunni fari fram með aukinni heglu.

6. Utan með fjöldi húsgrænu gefur að létu gættar grasfóar í sumrum, grá. og vísnað
sinnbrústa í vestrinu. Hvi er þetta etki stórid undir eða stundid upp? Það er alls
etki til neins fjöðingarnar, þótt vaxinn hafi setið meira undir að eja það þessu ári.
Það mundi hvortí kosti niðri sé eða fyrirhófa að fjöðingum það af gangvegnum.

7. Það er það Hindbojarstólabrekkur. Hvi er og hefir lengi verið til hússtöðis og hótta
fyrir börnin: Þegar þau koma úr úr stólabörnir í fjöðingum sínum, vörður þeim það
flóttum fyrir og fyrir, að hlauða uppí þessa ljótu og leiddingu brekku, sem sé undir

effir heimi, rífa for sín, verða útfót af for og holdvat inn að stíminni, setjast síðan inn í
stóla bálkinn og láta blýðuna þorna inn í sig y forina forast inn í stóla. Skylli þetta
vera þeim heilsusamlegt eða veru vott um niðrið heilendi? „Vá, en kemur annar?“

Það er sama máli að geyma um þá í þessum efni y löjrofluma með effirleifid hvað Víttar/Þrotis
áhr drit, að þar for enginn kónd við heilendi, stótt af góðum vilja sé gendur. Eða hvernig eiga
Kemmara að afstýra þessum, þar sem um niðri hundur bótin er að heda? „Þanna það!“
sojja menn. Skylli þá ekki koma til þess, sem ég veit að hér áður með hlýðningu?

Nei, háðid er, að rífa þessa andstýggilega moldarbróttu niður til grunna y byggji.
Þar stýli fyrir bótinn, eins og þá, sem er við Accoturbójarstóla. Svona ójæd-
legur heilvöllum banna, eins og niðbójarstóla bálkinn er, mundi hvergi heda y
stundinni lengur í neinu síðinu landi, - nema hér!

Hefir bójarstjórnin ekki áttíð að verja einhverjum fé til umvötu í þessum stýni?
Hví er það ekki notað eða effir hverjum er veid að bída með það? -

„Frangt fleiri metki hér um sojja“, sagði meistari Jón, og er ég heildu bótinn til að
fara sömum í það sem hér er sagt með vinsamlegum beiðingum til allra
þeirra er hlutur eiga að máli og bota við það y þessum gjörvís.

Reykjavík, 24. maí 1937.

Jón Jónsson

Vilja mi elski lajarbúar leggja leið sína náðast, Skólabrotunni og líta á,
hverning þannu létur út, leikvæðum, sem börnum þeirra, öldum og semisloga
á börnum, er bodd upp á: Maldarflög og flugháll, gjóttur, árdur flötur, sem 15-16
hundruð börn eiga að leika sér á.

Man of fleira motti hér um segja "sagði meistari Jon, og er sjá reidubúinn til að
fara sömum á það sem hér er sagt, með vissunum og öndunum til allra þeirra
er hlutur eiga að máli," og besta við það of flög gjóttur.

Reykjavík, 27. maí 1937

